

Forenede sager T-194/97 og T-83/98

Eugénio Branco Ld.^a

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Den Europæiske Socialfond — passivitetssøgsmål — formaliteten — annullationssøgsmål — beslutning om at suspendere tilskud — medlemsstatens attestering — fejl i bedømmelsen af de faktiske omstændigheder — berettiget forventning — velerhvervede rettigheder — retssikkerhed — proportionalitet«

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 27. januar 2000 II- 73

Sammendrag af dom

1. *Passivitetssøgsmål — opfordring til institutionen — stillingtagen i traktatens artikel 175, stk. 2's forstand (nu artikel 232, stk. 2, EF) — forslag til beslutninger om at suspendere tilskud rettet til tilskudsmodtagere i medfør af artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 2950/83*
(EF-traktaten, art. 175, stk. 2 (nu art. 232, stk. 2, EF), Rådets forordning nr. 2950/83, art. 6, stk. 1)
2. *Passivitetssøgsmål — opfordring til institutionen — stillingtagen, der bringer passiviteten til ophør — afgørende tidspunkt — den dag, hvor den, der opfordrede institutionen til at handle, modtager institutionens stillingtagen*
(EF-traktaten, art. 175, stk. 2 (nu art. 232, stk. 2, EF))

3. *Passivitetssøgsmål — passivitetens ophør før sagens anlæg — afvisning (EF-traktaten, art. 175 og 176 (nu art. 232 og 233 EF))*
4. *Socialpolitik — Den Europæiske Socialfond — tilskud til finansiering af erhvervsuddannelsesforanstaltninger — medlemsstaternes attestering af den faktiske og regnskabsmæssige rigtighed af anmodningerne om udbetaling af saldobeløbet — rækkevidde (Rådets afgørelse 83/516, art. 2, stk. 2)*
5. *Socialpolitik — Den Europæiske Socialfond — tilskud til finansiering af erhvervsuddannelsesforanstaltninger — Kommissionens beslutning med hjemmel i artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 2950/83 — vurdering af komplicerede faktiske og regnskabsmæssige forhold — domstolsprøvelse — grænser (Rådets forordning nr. 2950/83, art. 6, stk. 1)*
6. *Socialpolitik — Den Europæiske Socialfond — tilskud til finansiering af erhvervsuddannelsesforanstaltninger — beslutning om at suspendere tilskud — Kommissionens forpligtelse til at vedtage en sådan beslutning inden for en rimelig frist — overskridelse af fristen — konsekvenser (EF-traktaten, art. 176 (nu art. 233 EF); Rådets forordning nr. 2950/83, art. 6, stk. 1)*

1. Selv om forslag til beslutninger om suspension af tilskud fra Den Europæiske Socialfond, som Kommissionen i medfør af artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 2950/83 om gennemførelse af afgørelse 83/516 om Den Europæiske Socialfonds opgaver retter til tilskudsmodtagerne, er midlertidige foranstaltninger, der har til formål at forberede beslutninger, og derfor ikke kan anfægtes under et annullationssøgsmål, udgør de dog en stillingtagen i henhold til traktatens artikel 175, stk. 2 (nu artikel 232, stk. 2, EF).
2. Ved bedømmelsen af, om den institution, der er blevet opfordret til at handle, har taget stilling inden for fristen på to måneder i traktatens artikel 175, stk. 2 (nu artikel 232, stk. 2, EF), skal det undersøges, om den, der opfordrede institutionen til at handle, er blevet informeret om institutionens stillingtagen inden for den pågældende frist. Denne stillingtagen har netop til formål at efterkomme opfordringen til at handle og at informere den, der fremsatte opfordringen til at handle, herom. Passiviteten ophører således ikke den dag, hvor institutionen faktisk tager stilling, men først når den, der opfordrede institutionen til at handle, modtager dens stillingtagen.

(jf. præmis 54)

(jf. præmis 55)

3. Et passivitetssøgsmål skal afvises, når den sagsøgte institution på foranledning af en opfordring til at handle har taget stilling efter udløbet af den frist på to måneder, der er fastsat i traktatens artikel 175, stk. 2 (nu artikel 232, stk. 2, EF), men før sagens anlæg. En dom, som i et sådant tilfælde måtte fastslå, at institutionen havde udvist passivitet, ville ikke kunne give anledning til foranstaltninger i henhold til traktatens artikel 176, stk. 1 (nu artikel 233, stk. 1, EF).

Disse forpligtelser og beføjelser for medlemsstaterne er ikke underkastet nogen tidsmæssige begrænsninger. Når en medlemsstat allerede har attesteret den faktiske og regnskabsmæssige rigtighed af oplysningerne i anmodningen om udbetaling af saldobeløbet, kan staten derfor stadig ændre sin bedømmelse, når den bliver bekendt med retsstridige forhold, som der ikke tidligere forelå oplysninger om.

(jf. præmis 64-67)

(jf. præmis 55-58)

4. Når en medlemsstat bekræfter den faktiske og regnskabsmæssige rigtighed af oplysningerne i anmodningerne om udbetaling af saldobeløb af tilskud fra Den Europæiske Socialfond, er den i forhold til Kommissionen ansvarlig for de attesteringer, den foretager. I medfør af artikel 2, stk. 2, i afgørelse 83/516 om Den Europæiske Socialfonds opgaver og artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 2950/83 om gennemførelse af afgørelse 83/516 skal de pågældende medlemsstater endvidere garantere en forsvarlig gennemførelse af foranstaltninger finansieret af fonden, og Kommissionen kan derudover efterprøve anmodningerne om udbetaling af saldobeløb »med forbehold af den kontrol, der foretages af medlemsstaterne«.

5. For at kunne anvende artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 2950/83 om gennemførelse af afgørelse 83/516 om Den Europæiske Socialfonds opgaver, hvorefter Kommissionen kan suspendere, nedsætte eller lade tilskud fra fonden bortfalde, såfremt tilskuddet ikke anvendes på de i godkendelsesbeslutningen fastsatte betingelser, kan det være nødvendigt at foretage en vurdering af komplicerede faktiske og regnskabsmæssige forhold. Ved denne vurdering har institutionen et vidt skøn. I forbindelse med undersøgelsen af, om denne beføjelse er udøvet lovligt, må Fællesskabets retsinstitutters prøvelse derfor begrænse sig til en kontrol af, om procedureforskrifterne er overholdt, om de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, samt til, om der foreligger en åbenbar fejl i vurderingen af de nævnte faktiske

omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning.

(jf. præmis 73 og 76)

6. Det tilkommer Kommissionen inden for en rimelig frist at træffe afgørelse vedrørende anmodningerne om udbetaling af saldobeløb af tilskud fra Den Europæiske Socialfond, enten ved at træffe bestemmelse om udbetaling af hele saldobeløbet eller ved at træffe beslutninger om at suspendere tilskud, at nedsætte dem eller at lade dem bortfalde.

Selv om overskridelsen af en rimelig frist til at vedtage en beslutning under visse omstændigheder kan medføre

annullation af beslutningen, kan det ikke forholde sig således i en sag med påstand om annullation af en beslutning om at suspendere tilskud, som Kommissionen har vedtaget, fordi den ikke havde tilstrækkelige oplysninger til at beregne det nøjagtige beløb for de tilskudsberettigede udgifter. Hvis en sådan beslutning blev annulleret, alene fordi den var blevet truffet med forsinkelse, ville Kommissionen — eftersom den stadig ikke har de nødvendige oplysninger til at beregne de tilskudsberettigede udgifter — kun kunne vedtage en ny beslutning om at suspendere tilskud i medfør af traktatens artikel 176 (nu artikel 233 EF). Under disse omstændigheder ville en afgørelse om annullation være ganske formålsløs.

(jf. præmis 89, 90 og 91)